

Tänujaht tõi maaomanikud ja jahimehed kokku

Selle sügise esimesel lumisel laupäevahommikul kogunesid Kaiu jahindusklubi mehed tavapäraselt kell üheksa hommikul põdrajahiks. Peale esmakordse lumekirme oli päeva erakordsuse põhjuseid veelgi – nimelt oli jahist osa võtma palutud ka mitmeid külalisi. Juba viiendat korda korraldasid Kaiu jahimehed tänujahi maaomanikele, millele järgnes meeleolukas lõunasöök Karitsa jahibaasis.

Kaiu meestele lisaks võis kargel hommikul jahimeeste kokkusaamisplatsil näha Riigimetsa Majandamise Keskuse esindajat **Alar Akkatust** Vahastust, Herma-Matsi peremeest **Taivo Roomani**, Tammikmäe peremeest **Urmas Vahurit**, Laeksaare peremeest **Priit Lantinit**, **Vello Allast** Mändsalust ja veel hulka maaomanikke.

Nii nagu ühisjahis ikka, on vaja osalejate seast valida jahi juhataja. Antud küsimus sai lahendatud juba nädal varem: otsustati, et pika staažiga austatud jahimees Olavi Kold on igati õige mees seda ettevõtmist juhatama.

Mehed rivistusid ja üks ühise ettevõtmise algatajatest, Kalev Kiviste, puhus jahipasunal jahi avatuks. Jahiliste paberid kontrollitud ja korralduslik pool ning ohutus tutvustatud, võiski alata sõit Põlliku poole. Ajajad jäid Kõrgemäel maha, kütid sõitsid edasi Laeksaare poole. Kütiliini vanem Tõnu Sirel paigutas kütid kohtadele, ajumeeste pealik Heiti Arro tegi sama ajajatega. Seejärel jäi oodata vaid jahijuhataja lubaaju alguseks.

Õhtul maha sadanud lumi andis selge pildi loomade liikumisest. Vaatlustest selgus, et põdrad oli juba öösel läinud kütiliini selja taha. Heiti annab ajajate olukorrast kütidele infot raadio teel – seakari on piiratavas alas sees. Pinevus tõuseb kuni hetkeni, mil äärmine ajumees Gunnar Hõbemägi teadustab: sead on läinud üle raba Tammikmäele.

Järgmine aju tuleb Kaasiku vanalt taliteelt valla piirile. Jälle kütiliini paika, kontrollitakse naaberküttide asukohta ja laskesektoreid, et ohutus oleks tagatud ja jaht algab taas. Kohe varsti tuleb ajajatelt teade, et piirkonnas on sees nii seakari kui põdrad. Mõne hetke pärast on juba kuulda koerte haukumist, mis ajab seakarja kütiliini poole jooksmas. Kõlab lask. Sekund hiljem teatab Oleg Panfilov jahijuhatajale: kesik tabatud. Allakirjutanul õnnestub lasta üks põrsas ja Olegil veel teinegi. Üks pingeline olukord rullus lahti veel – üsna Raivo Luige lähedalt sammub välja suur põder. Aga seekord väike ebaõnn – tegemist oli pulliga. Küttida tohtis aga põdralehma ja vasikat. Reeglid on reeglid.

Peale õigetele jahimeestele kohast lastud uluki austamist laskekohale asetatud kuuseoksaga ja seejärel kütide õnnitlemist, pannakse ulukid autokasti. Et kokkulepitud lõunani on veel aega, annab jahijuhataja korralduse minna Käärakule, et teha veel kolmas aju.

Kütiliin hargneb. Kääraku maadel on ka üks meie rajatud söödapõldusid. Sügiseti meelitavad need põllud alati põtru ja kitsesid sinna sööma. Söödakapsas maitseb loomadele ikka tublisti paremini kui puukoor või oksad. Eks kasu ole mõlemapoolne – tänu söötmisele on tõenäoliselt ka metsakahjustused mõnevõrra väiksemad. Ja kui juba sööma tulnud, ega nad põllust väga kaugele lähe. Seega lootused eduks täitsa olemas.

Aju algab. Kohe tuleb ka ajajatelt teade, et leiti põdralehma ja vasika magamisasemed. Seejärel vaikus raadioeetris – kütid teritavad kõrvu, et kuulda iga metsast kostvat krõpsu. Ehk õnnestub....

Aju on jõudnud umbes poole peale, kui kütliini rabapoolsest servast kõlavad lasud. Laskjateks seekord Tõnu Sirel ja Janek Litov. Tõnu teavitab mehi - vasikas tabatud. Järjekordse õnnestumise peale kuulutab jahi juhatajaaju lõppenuks ja annab käsklusekogunemine Karitsas.

Jahimajas ootab tavapärane eduka jahilkäigu lõpuosa. Kütitud ulukid tuleb nülvida ja lihakehad tükeldada. Kokad Jaanus Luks ja Mihkel Tanvel on juba varem jahilt lahkunud ja vaaritavad põdra sisefileed.

Saabub hetk, kui kõik toimetused tehtud, istutakse lauda. Taldrikul aurav roog ootab veel jahijuhataja Olavi Koldi lõpukõnet, milles tänatakse jahijumalat, austatakse ulukeid ja kütte. Olavi palub klaasid täita ja tänab oma kõnes kõiki maaomanike, kelle maadel me Kaius jahti peame. Eraldi tänab ta neid mehi, kes on saanud jahis osaleda, ning avaldab soovi, et järgmisel aastal oleks külaliste arv veelgi suurem.

Vastukõnes tänab Tammikmäe peremees jahimehi ilusa kombe eest maaomanikke meeles pidada. Ta peab ka nentima, et kuigi on tal maid enamikus maakondades, on Kaiu mehed ainukesed, kellelt ta seni kutse ühisüritusele on saanud.

Ka mina leian, et taoline Kaiu meeste poolt algatatud ettevõtmine on igati tänuväärne. Ühiselt veedetud päeval saavad jahimehed ehk paremini aru maaomanike muredest ja probleemidest ning vastupidi. Nii sünnibki üksteisemõistmine ja tasakaal.

Ülo Reimo

Tollalt Separi talu noorema perepoja väimees, Costa del Silencio omanik Tahkurannas.